

N:o 88.

Ank. till Riksd. kansli den 15 maj 1897, kl. 4 e. m.

Memorial, angående förhöjning för innevarande Riksdag af det belopp, som anslagits till gratifikationer åt tjenstemän och vaktbetjente i Riksdagens tryckeriexpedition.

(R. A.)

I en till statsutskottet den 12 innevarande månad aflåten skrifvelse hafva kamrarnes herrar talmän tillkännagifvit, att vid samma dag hållet talmanssammanträde, hvori de ständiga utskottens ordförande och Riksdagens kanslideputerade deltagit, kanslideputerade inkommit med uti särskild skrifvelse intagen framställning angående förhöjning af det belopp, som anslagits till gratifikationer åt tjenstemän och vaktbetjente i Riksdagens tryckeriexpedition, i anledning hvaraf talmännen, i enlighet med den uppfattning, som vid nämnda sammanträde gjort sig gällande, och under åberopande af stadgandet i § 3 mom. 2 af de för Riksdagen antagna reglementariska föreskrifter, öfverlemnade följande med kanslideputerades framställning öfverensstämmande förslag, nemligen

att anslaget till gratifikationer åt tjenstemännen inom tryckeriexpeditionen samt de derstädes anstälde vaktbetjente må för inne-

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 4 Saml. 1 Afd. 65 Häft. (N:o 88).

varande riksdag från nuvarande belopp af högst 2,700 kronor varda förhöjdt till högst 2,900 kronor.

Omförmälda skrifvelse från kanslideputerade var af följande lydelse:

»Sedan det med hänsyn till de ökade göromålen å Riksdagens tryckeriexpedition under loppet af Riksdagen år 1894 ansetts nödigt, att antalet af de i nämnda expedition anstälde s. k. motläsare höjdes från 3 till 4, hafva jemväl under följande riksdagar, således äfven den nu församlade, 4 motläsare, såsom fortfarande af behovet påkallade, varit vid tryckeriexpeditionen antagne.

Desse motläsare uppbära såsom godtgörelse för sitt arbete i Riksdagens tjenst dels en dagaflöning af 5 kronor 50 öre, dels ock särskilda gratifikationer af det anslag, som stälts till kanslideputerades förfogande för hvarje lagtima riksdag för att användas till gratifikationer åt tjänstemän inom tryckeriexpeditionen samt derstädes anstälde vaktbetjente. Detta anslag, som för Riksdagen år 1886 fastställdes till ett belopp af högst 2,700 kronor, men för hvardera af riksdagarne under år 1887 utgick med förutvarande lägre belopp, utgör numera, enligt beslut af 1888 års Riksdag, åter högst 2,700 kronor för hvarje lagtima riksdag.

Då den år 1886 af Riksdagen beviljade höjning af omförmälda gratifikationsanslag af kanslideputerade begärdes, afsågs, bland annat, såsom af kanslideputerades memorial den 6 maj nämnda år framgår, att bereda en hvar af de tre motläsarne, hvilka förut uppburit endast 100 kronor hvardera i gratifikation, en förhöjning af 100 kronor, d. v. s. till 200 kronor. Ett belopp af in alles 600 kronor var således afsedt att tillgodokomma motläsarne och har, frånräknadt år 1887, framgent för hvarje lagtima riksdag till dem utgått. Genom den år 1894 inträdda ökningen af motläsarnes antal har emellertid inträffat, att det för en hvar af motläsarne afsedda gratifikationsbelopp af 200 kronor ej kunnat fasthållas. För riksdagen 1894 undfick en hvar af de tre från riksdagens början anstälde motläsarne 180 kronor och den under Riksdagens lopp antagna fjerde motläsaren 60 kronor. För en hvar af riksdagarne 1895 och 1896 åter har hvarje motläsare uppburit en gratifikation af endast 150 kronor.

Detta förhållande, hvilket innebär en minskning af 50 kronor i de aflöningsförmåner, som en hvar motläsare tillförene kunnat påräkna, har föranledt de under denna Riksdag vid tryckeriexpeditionen anstälde motläsarne att till kanslideputerade inkomma med en framställning, hvori de påkalla kanslideputerades åtgärd i anledning af den försämring af deras aflöningsförmåner, som, på sätt anförts, inträdt.

I denna skrift åberopas, bland annat, att, på grund af de ökade göromålen i tryckeriexpeditionen, anställandet af en fjerde motläsare icke medfört någon egentlig minskning af tjenstgöringstiden för motläsarne samt att motläsarne, som numera, jemlikt kanslideputerades beslut, tagas i anspråk jemväl för korrektur- och reviderläsning, nu måste nedlägga vida mer arbete än tillföre för att fullgöra sina skyldigheter.

Föreståndaren för tryckeriafdelningen har i skriftligt yttrande öfver berörda framställning vitsordat, att arbetet inom tryckeriafdelningen så tillväxt, att, oaktadt anställandet af en fjerde motläsare, någon lindring i det ofta hela dagen omfattande arbetet icke genom nyssberörda tillökning i arbetskrafter uppstått vare sig för motläsarne eller för den öfriga tjenstepersonalen å tryckeriexpeditionen.

Det har icke undgått kanslideputerades uppmärksamhet, hurusom arbetet å tryckeriexpeditionen allt mer sväller ut, och hurusom krafven på expeditionens arbetsförmåga, snabbhet och pålitlighet ökas. Med skäl kunde därför ifrågasättas, huruvida icke tryckeriexpeditionens personal i sin helhet vore förtjent af någon tillökning i sina löneförmåner. För närvarande vilja emellertid kanslideputerade inskränka sig till att, i anledning af motläsarnes nu gjorda framställning, hvilken kanslideputerade, med hänsyn till ofvan lemnade redogörelse för beloppen af motläsarnes gratifikationer och hvad i öfrigt anförts, finna befogad, för innevarande riksdag söka bereda den förhöjning af 200 kronor i ofvannämnda, till kanslideputerades förfogande ställda anslag, som skulle erfordras för att kunna till 200 kronor uppbringa en hvar af de 4 motläsarnes gratifikationer; och få kanslideputerade för detta ändamål hos herrar talmän föreslå, att åtgärder vidtagas för att anslaget till gratifikationer åt tjenstemännen inom tryckeriexpeditionen samt de derstädes anstälde vaktbetjente må för innevarande riksdag från nuvarande belopp af högst två tusen sju hundra kronor varda förhöjdt till högst två tusen nio hundra kronor.»

Utskottet, som icke haft något att häremot erinra, hemställer,

att anslaget till gratifikationer åt tjenstemännen inom tryckeriexpeditionen samt de derstädes anstälde vaktbetjente må för innevarande riksdag från nuvarande belopp af högst 2,700 kronor varda förhöjdt till högst 2,900 kronor.

I händelse denna hemställan vinner Riksdagens bifall,

torde utskottet få sig uppdraget att derom meddela fullmäktige i riksgäldskontoret nödig under rättelse.

Stockholm den 15 maj 1897.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
